

4189 2. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 4190

Samme? (Sag d: Rigesaa godt som de Andre.) Det kommer det ærede Medlem først til at bevise. Derjom dette var Tilfælde, vilde der ganske sikkert være meget ringe Anledning til at omtale det Skete. Men selv om den Slags private Selskaber betalte den Skade, de gjøre, have de desuagtet ikke Lov til at gjøre denne Skade; men i ethvert Fald benægtes det fra mange Sider, at det er sket. Jeg har nu slet ikke fundet niig opfordret til her at tage Ordet for i nogen Maade at være Hede-felskabet imod; paa ingen Maade. Hede-felskabet har fra den første Dag, det er opstaaet, haft min varmeste Sympathi. Jeg vilde være rede til, hvis jeg havde Noget at opoffre for denne Sag, at gjøre store Opoffrelser, men detts skal ikke afholde mig fra at udtale saadanne advarende Ord som dem, der kom fra det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) forleden Dag; thi disse advarende Ord ere fuldstændig begrundede, og dem kan Hede-felskabet blandt andre Ting have meget godt af at høre.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet videre, vil jeg dog erindre om, at hvad her foreligger til Forhandling, angaaende Skovplantning og derhen hørende Forhold, kun er en Bemærkning i Betænkningen, som, hvis den skulde have Virkninger, kun vil faae dem saaledes, at der i en kommende Tid bliver forelagt Thinget Forslag, og at altsaa den Maade, hvorpaa Regjeringen vil tænke sig Fremme af Skovplantningen udført, ikke nu med Rimelighed kan gjøres til Gjenstand for Forhandling. Jeg har ikke villet afbryde den ærede Læser, men jeg henstiller dette til Overveielse for ærede Læser, som herefter faae Ordet.

Ingerslev: Efter den Henstilling, som den ærede Formand gjorde, skal jeg fatte mig overordentlig kort, da det netop var det samme Gæmme, jeg vilde tillade mig at sige et Par Ord om. Jeg skal nu indstænde mig til at modsigge en enkelt Bemærkning fra den ærede sidste Læser, og det er den, at hvis der virkelig sker nogen Skade, maa den, som gjør Staden, være pligtig til at erstatte den, og naar de, der have lidt Staden, ikke faae den erstattet, maa det være deres egen Skyld. Hvis Staden ikke er bleven erstattet, maa det være, fordi Selskabet ikke er blevet krævet og krævet paa behørig Maade. Jeg mener, at i det Hele og Store kan der ikke opfattes nogen Tvivl om, at Hede-felskabet har udøvet en held-

bringende Virksomhed, og det forekommer mig — det er kun en enkelt Ytring, jeg vil tillade mig at berøre — at naar den ærede Læser slog paa, at Hede-felskabet slog over i en anden Retning, hvorved det forseilede sit Formaal, idet det istedetfor at støtte den almene Sag, slog over til at støtte Storborgernes Sag, saa er dette en overordentlig urigtig Betragtning. Det er min Overbevisning, at der er saa Institutioner her i Landet, der i den Henseende ere saa paaskjønnede netop af de Smaa i Samfundet i alle Dele af Landet som dette Selskab, og at det har udfyldt en overordentlig gavnlig Virksomhed i alle Retninger. Selv om det har beplantet enkelte større Arealer, vel at mærke i Dele af Landet, hvor der er nok af den Slags, og hvor det er en Velgjerning at bringe enhver Kultur, større eller mindre, frem, maa det opfattes som en god Gjerning. Jeg tror, at det er uheldigt at dømme saaledes, som det ærede Medlem gjorde, og at hans Bemærkninger gif i en feilagtig Retning. Ved alle menneskelige Foretagender kan der hæbe Feil og Mangler, men jeg tror, at det, Hede-felskabet har gjort i et Diemed, som Staten kunde have haft Grund til at tage sig af for mange Aar siden, fortjener Paaskjønnelse, at der saagodtsom Intet vilde være sket uden dette Selskab, og hvis der sker Noget i Fremtiden i denne Retning, er det væsentligst dettes Skyld.

Formanden: Jeg erkjender, at der maaste kan have været nogen Anledning for det ærede Medlem til at tage til Orde mod de Ytringer, der kom, men jeg vil isøvrigt minde om, at Hede-felskabets Virksomhed ikke foreligger til Forhandling. Hvis der maatte fremkomme Forslag om at forøge Tilskudet til dette Selskab, ville alle dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal foreligge til Forhandling, hvilket de idag ikke gjøre.

Sag d: Efter den gjentagne Raamindelse, som Formanden har givet, er det noget vanskeligt at tilbagevise, hvad det ærede Medlem for Ribe (Th. Kruse) fremkom med

Formanden: Men den ærede Læser vil vistnok ogsaa erkjende, at det ikke kan være nødvendigt. Det ærede Medlem fik maaste under sit første Foredrag nogen Overberøenhed, som jeg ogsaa udstrakte til Gjensoaret af det ærede Medlem